

РЕШЕНИЕ

№ 2280

гр. София, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитрова, като разглежда дело номер **1149** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С постановено на 03.12.2012 г. решение по н а х дело № 11643/ 2012 г. по описа на СРС, НО, 22 състав е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 0219917 на СДВР, с който на Д. С. Ф. е наложена глоба в размер на 100 лв за нарушение по чл. 182, ал.1, т. 3 ЗДвП

Постъпила е касационна жалба от Ф., съдържаща оплаквания, че то е постановено при неправилно приложение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуални норми. Според подателя й изводите на съда не намират опора в писмените доказателства по делото и в описанието на нарушението, дадено в обжалвания ЕФ – чл. 189, ал. 4 изр. 2 ЗДвП. Касаторът се позовава на приложения към ЕФ снимков материал, от който става ясно, че е заснет целият автомобил – нарушение по чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП, която определя, че се заснема само регистрационният номер на МПС.

Искането до съда, аргументирано в съдебно заседание от адв. Я., е за отмяна на решението и за отмяна на потвърдения с него електронен фиш.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна

страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

За да потвърди електронен фиш (ЕФ) серия К № 0219917, издаден от отдел "Пътна полиция" при СДВР на основание чл.189, ал.4 във връзка с чл.182, ал.1, т.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), с който на Д. С. Ф. от [населено място] е наложено наказанието „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, СРС е приел, че извършването му се потвърждава от ЕФ, снимков материал с конкретно означени стойности, известие за доставяне, справка за собственост, заповед № Из 305/04.02.2011 г. на министъра на вътрешните работи за утвърждаване на образец на ЕФ. Версията на Ф. е възприета като защитна позиция.

СРС не е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства, дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено: не са изискани справки от БИМ относно одобряване и вписване в регистъра и последваща проверка на стационарна видеорадарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения; не е изискана и схема на организация на движението на мястото, посочено в ЕФ: Околовръстен път, Бензиностанция Ш. Б., посока към [улица]и проект за въвеждане на максимално разрешена скорост, респ. не е изяснен въпросът дали непосредствено преди мястото на извършване на нарушението е поставен пътен знак, въвеждащ изискване за максимална скорост на движение на ППС, различна от установената с разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Според мотивите на РКС № 1/ 2012 г. по к. д. № 10/ 2011 г. „поставянето на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, трябва да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания – арг. Чл. 32, ал. 2 от Конституцията. Никой не може да лиши гражданин от правото му да оспорва спазването на тези изисквания, щом са нарушени неговите права или засегнати законни интереси или пък въобще да оспори тяхната достоверност...Техническите средства за запис биха могли да създават висока степен на достоверност и да бъдат важно доказателствено средство и оттук да минимализират нагласата за оспорване, но не може да се приема за абсолютно, че те са безспорни.

Чл. 189, ал. 4 ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Следователно електронният фиш не се издава по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, доколкото не представлява административен акт.

Посредством запис от система за видео-наблюдение се установява, че на 23.04.2012 г., около 17,21 часа, в [населено място], на Околовръстен път, Бензиностанция Ш. Б., посока към [улица] се движи МПС лек автомобил "Б. 320" с ДК [рег.номер на МПС] със скорост 107 км в час при въведено ограничение - 80 км/ч. Това нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство регистрационен № 003059047B66.

Въз основа видеоматериала от СДВР е издаден Електронен фиш серия К № 0219917 за това, че на 23.04.2012 г. в 17,21 часа в [населено място], Околовръстен път, Бензиностанция Ш. Б. посока [улица] е извършено нарушение за скорост № 201204230049 - нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП от МПС "Б. 320 И" с ДК [рег.номер на МПС] със собственик и ползвател Д. С. Ф.. В Електронния фиш е записано, че разрешената скорост на движение е 80 км/час, а установената - 107 км в час, т.е. допуснато е превишение на разрешената скорост с 27 км в час. Поради това и на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП на касатора е наложена "глоба" в размер на 100 (сто) лева. Въз основа на тези доказателства се установява датата, часа и мястото на нарушението; конкретно отчетената там скорост на движение на лекия автомобил "Б. 320 И" с ДК [рег.номер на МПС].

Въвеждането на института „електронен фиш“ българският законодател е мотивирал с желанието да се ограничат контактите между актосъставител и нарушител. В разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и сред тях не фигурира "дата на съставяне на ЕФ (за разлика от чл. 42, т. 2 ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН). Ето защо липсата на дата на съставяне на ЕФ не се възприема от съда като съществено процесуално нарушение. Измерената скорост на движение на автомобила е 110 км/ч., допустимата грешка при измерването в тези случаи е +/- 3 км/ч, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 107 км/ч., поради което не е налице процесуално нарушение още повече, че то е благоприятно за касатора.

По дефиниция електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което е сторено. Отражена е дата на създаване на ЕФ.

По аргумент от чл. 21, ал. 1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал. 2 ЗДвП. В разглеждания случай автомобилът е заснет в населено място, като в ЕФ е записано, че разрешената скорост е 80 км/ч. С оглед възможността участъкът от пътя да е част от населено място, но ограничението на максимално допустимата скорост за движение по него да е различна от 50 км/ч. (по-висока или по-ниска) СРС не е изискал и приобщил към преписката схема на организация на движението на Околовръстен път в района на бензиностанция Ш. Б., посока към бул. С. шосе. Липсата на отразяване в ЕФ, че ограничението е въведено с пътен знак и какъв е той - за въвеждане на забрана или със задължително предписание нарушението не би представлявала съществено нарушение на процесуални норми ако въззивният съд бе изпълнил задължението си да установи организацията на движение в района на констатиране и заснемане на нарушението. Забраната за фактически установявания налага отмяна на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС с указание да изиска справки от БИМ относно одобряване и вписване в

регистъра и последваща проверка на стационарна видеорадарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения; да изиска и схема на организация на движението на мястото, посочено в ЕФ: Околовръстен път, Бензиностанция Ш. Б., посока към [улица]и проект за въвеждане на максимално разрешена скорост, с оглед изясняване на въпроса дали непосредствено преди мястото на извършване на нарушението е поставен пътен знак, въвеждащ изискване за максимална скорост на движение на ППС, различна от установената с разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП и каква е тя.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ постановеното на на 03.12.2012 г. решение по н а х дело № 11643/ 2012 г. по описа на СРС, НО, 22 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС, НО.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: